

[Oluf Pedersen.]

saa er der ikke noget at gøre ved det praktisk talt, saa er man inde i en bestemt Baas, og dér er man bundet. Selv om et Ændringsforslag, der fremkommer fra anden Side, er aldrig saa godt, kan man paa Forhaand vente, at det bliver stemt ned. Derfor vilde det være en Fordel, om første Behandling stadig var den vigtigste.

Forholdet er jo det i en folkestyret Forsamling med Flertalsvælde, som man har det her, at det er Flertallet, som afgør Spørgsmaalene. Men det bør være saadan, at Flertallet nok bestemmer, hvad der skal vedtages, men at Mindretallene faar Lejlighed til at gøre deres Anskuelse gældende, saaledes at vi har Mulighed for at vinde Flertal og komme til at træffe Afgørelserne; Mindretallene maa ikke blive holdt nede. Derfor er det ikke nok, som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro var inde paa at trøste med, at de, som ikke har Regeringsmagten i Dag, faar det en anden Gang. Jeg glæder mig i og for sig over de Løfter, der dér blev givet, og som nok skal holde Stik; men vi vil have Lejlighed til at faa vore Anskuelse slaaet fast i den Grad, at vi har Mulighed for at faa Flertallet og komme til at bestemme, hvordan Sagerne skal ordnes.

Hvis man søger tilbage til den grundlovgivende Rigsforsamling, vil man dér se, at Formanden greb ind meget stærkt med Krav om, at der skulde holdes korte Taler. Jeg selv er, som jeg ogsaa sagde i Gaar, en meget stærk Tilhænger af de korte Taler. Men man vil ikke i den grundlovgivende Rigsforsamlings Referater kunne finde et eneste Sted, hvor der er noget Medlem, som har fundet paa, at man skulde naa frem til at forkorte Talerne ved Hjælp af Regulering. Det er en Tanke, man den Gang stod fuldkommen fremmed overfor. Det er først i denne Vinter, man er kommet ind paa denne Reguleringspolitik, og saa mener man, at den skal ogsaa omfatte Taletiden her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro karakteriserede meget godt det, som man vil opnaa, ved at gøre opmærksom paa, at en Regulering som den foreslaaede anvendt under Forhandlingen i Gaar kunde have givet til Resultat, at den havde vareet dobbelt saa længe, som den varede. Der er altsaa i Virkeligheden en Fare for at forlænge Forhandlingerne ved at anvende de Metoder, man her foreslaar. Det kunde tænkes, at der var et Parti, som sagde til sin Ordfører: du skal bruge al den Tid, som er dig tildelt. Nu kan det siges, at som Regel taler Ordførerne forholdsvis kort.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at dette Forslag i nogen Grad var et Officersforslag. Det er sikkert rigtigt. I den Anledning vil jeg gøre opmærksom paa, at der i § 38 i dette Tings Forretningsorden bestemmes, at Afstemning kan ske paa forskellig Maade. I den grundlovgivende Rigsforsamling drøftede man ogsaa Afstemningsmetoder, bl. a. Spørgsmaalet, om man skulde bibeholde Adgang til Afstemning ved Kugler, altsaa en Form for hemmelig Afstemning, og det blev dér sagt af et Medlem, at vel var han ivrig Tilhænger af offentlig Afstemning, men han troede, man burde beholde Mulighed for Afstemning ved Kugler, fordi der kunde opstaa Forhold, hvor en saadan Afstemningsmaade var tilraadelig. Jeg vil mene, at en saadan Afstemningsform bør tages i Brug her, hvor det drejer sig om Forsamlingens indre Anliggender.

Aksel Larsen: Jeg tror ikke, den Bevisførelse, Vestres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, anvendte, er rigtig heldig eller anvendelig. Det er ikke tilstrækkeligt at ville bevise den begrænsede Tale-tids Tilstrækkelighed ved at henvise til, at under Debatten i Gaar om denne Sag vilde den foreslaaede Begrænsning have fastsat vide Rammer nok for Udtalelserne. Der kunde jo være andre Sager, under hvis Behandling Taletiden blev for kort efter Bestemmelserne i det Forslag til ændret Forretningsorden, som ligger her, og hvis man vil bevise ved Eksempler, behøver man kun at gribe tilbage til forskellige Sagers Behandling for at finde Eksempler, som modbeviser, hvad det ærede Medlem siger.

I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at det er virkelig at tage Munden lidt for fuld, naar han takker til alle Sider for Tilslutningen til Forslaget om Ændring af Forretningsordenens § 20 og § 31. Vort Parti har i alt Fald ikke givet og agter ikke at give sin Tilslutning til de paa disse to Punkter foreslaaede Ændringer, hvilket jeg har givet Udtryk for i Gaar.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, som med et eneste Argument mente at kunne tilbagevise den Kritik, der er fremført fra vort Partis Side, vil jeg sige, at naar vi ude paa offentlige Møder møder det ærede Medlem eller andre socialdemokratiske Talere, og man kommer til at diskutere Problemet Rusland, faar vi altid at vide, at det er en uforkammet Bagvaskelse at paastaa, at Socialdemokratiet eller nogen ledende Socialdemokrat overhovedet skulde være Modstander af Rusland,